

11. Viktorija-S-26

U državi je postao poznat sajt www.pobednici.org. Preko njega su se upoznavali i društveno organizovali mladi, finansijski dobro stojeći ljudi.

I tako je tu išlo sve kao i obično preko Interneta što ide: virtuelno ćaskanje i sklapanje prijateljstava.

Svaka članica sajta se u osnovi zvala Viktorija, a za razliku od neke druge Viktorije je svom nadimku morala dodati po volji neko slovo. Ako je neko slovo bilo zauzeto onda se svemu morao dodati prvi sledeći broj koji je bio neupotrebljen. Tako je neka članica sajta mogla biti imenovana kao: „Viktorija-A-6“. Tj. neki član sajta je mogao egzistirati kao „Viktor-A-6“. Svako je stavljao avatare koje želi. Neki su postavljali stvarne fotografije sebe sâmih, a neki su postavljali fotografije drugih, lepših, osoba. Zavisno od toga ko je šta kakvim fotografijama hteo postići. Na sajtu je postojao i sistem p. p. (privatnih poruka).

Viktorija-S(vetlana)-26 je u stvarnosti vrlo lepa. Visoka je 175 cm. Dugih lepih nogu. Prirodno velikih sisa; B4. U svom poslovnom životu je vrlo uspešna kao *Savetnica za pitanja porodičnih odnosa*. Ima veliku kuću sa velikim travnjakom oivičenim visokom ogradom od živica.

Naravno, ima i mladu kućnu pomoćnicu. Lepu inteligentnu seljančicu Milanku. Milanka i Svetlana su se podnosile kao sestre bliznakinje. Milanka se brinula o Svetlani kao da joj je majka. A Svetlana je doživljavala Milanku kao svoje drugo Ja, koje ne zna šta prvo Ja misli i planira, ali koje uvek uradi ono što prvom Ja najbolje odgovara; ne samo za moment nego i za blisku budućnost. Milanka je imala slobodu da izađe u grad kad joj se prohte. Jer nikad nije izlazila iz kuće ako nije bila sasvim sigurna da Svetlani nije potrebna za ono vreme kog će biti odsutna.

Milanka je imala pristup i na bankovne račune Svetlane, jer bi se moglo samo desiti da neku sumu novaca ne uzme lakomisleno, kako to Svetlana nekad čini ili naredi, ali nikako da neku sumu novaca tajno podigne i proćerda bez veze s mozgom i potrebama.

Milanka je imala jednog svog dilbera koji je otišao u tudjinu da zaradi novce. Ali se njegovo zaradjivanje novaca u zapadnoj Evropi otešlo, jer je otišao i bez profesije i bez znanja nekog stranog jezika.

Svetlana je živela bez stalnog čoveka, tj. ljubavnika. Nije mogla nijednog od onih koje je telesno upotrebljavala na svoje srce priviti, nego bi tako kad sasvim „zagori“ izašla uveče u neki bar i pokupila nekog koji nije mnogo pijan i koji nije uobražen. Pošto je takvih uglavnom malo, uglavnom se i ona vraćala kući sâma. Kad baš ne bi mogla da sačeka vikend da bi sama sebi ulovila „organ“, kako je nazivala muškarca kojeg bi uzela za jednokratnu upotrebu, kontaktirala bi agenciju za momke na telefonski poziv.

Zadnju godinu dana se po tom pitanju orjentisala na muškarce sa sajta www.pobednici.org.

Posmatrala bi šta koji piše i komentariše i ako bi joj se neki od članova tog sajta učinio dovoljno kultivisanim pojačavala bi komunikaciju sa njim, a onda u odlučujućem momentu prelazila na p. p. box i odabranog pozivala svojoj kući.

Nikad nije htela ići nigde s nekim od „organa“ izvan svoje kuće, jer je mrzela da se posle seksualnog zadovoljstva, ako bi seksualno bila zadovoljena, oblači i putuje svojoj kući. Ako pak ne bi bila zadovoljena od muškarca kojeg bi sebi dovela – bivala je tolerantna i uvidjavna: bilo bi joj dovoljno ako može da ga ljubi i on da ju miluje, pa da se sâma, svojim rukama, rastereti.

Ako bi joj u kuću došao *call boy* puštala ga je da ode kad on hoće; ili kad po svom poslovnom nameštenju mora.

A kad bi dovela nekog iz bara ili sa sajta pobednici.org dozvoljavala bi mu da prenoći sa njom; ako hoće, pa ujutro „kud koji“.

Jednog dana, međjutim, njeni kompjuteri su savim poludeli. Kad bi radila na njima stvari za svoje savetovalište – sve je funkcionisalo, ali kad bi ušla u p.p.box pobednika.org – ništa! Ekрани bi pobeleli, miš bi se ukočio i morala bi sa *ctrl+alt+delete* da PC restartuje pa – „Jovo nanovo“. I uvek isto. Pozvala je zato svog brata Nikolu, gimnazijalca koji je stručnjak i za hard- i software.

Nije mu tačno rekla kad joj PC poludi, ali ga je zamolila da pregleda da li je sve u redu. Nikola je zaključio da je sve u redu i sa njenim PC-om u kući, a i sa njenim PC-om u birou.

Kad je Nikola otišao, Svetlana je probala opet da udje u ciljanu korespondenciju na pobednicima.org ali opet isto kao i pre Nikolinoj servisiranja – ništa.

Kad je ušla u jedan sajt za ugovaranje telsnih kontakata videla je da se nešto namestilo protiv nje: Na odeljku „*on traži nju*“ je mogla da pozove koga želi; na odeljcima „*on traži njega*“ i „*ona traži nju*“ takodje, ali na odeljku „*ona traži njega*“ - ekрани pobebe, miševi se ukoče i gotovo: *ctrl+alt+delete*.

Onda ona ode jedne večeri kod mama i tate u posetu i nakon što joj je Nikola dozvolio da otvori njegov PC ušla je u Internet.

Sve je mogla i ovde kao i kod sebe, ali ni ovde u rubrici „*ona traži njega*“. Tu je ona zaključila da je Konstelacija protiv njenih kontakata sa muškarcima, pa se odlučila da ih dalje obezbe djuje sebi preko realnih terena. Tu je opet bivalo kao i pre: nekad nešto dobro, ali uglavnom – „*mani ga Mito*“.

Kad je baš morala da se rastereti odlazila bi u krevet kod Milanke i – užvala s njom. Tu se navikla na to da i sa ženom može biti lepo, pa je počela kući primati *call girls*.

Bila je i dalje vrlo aktivna na sajtu pobednici.org, ali nije ni pokušavala da pozove nekog muškarca sebi, jer je videla da čak ni onima koji su joj već dolazili ne može da odgovori da prihvata ponudu da se opet sretnu; pa čak ni da objasni da nešto ne funkcioniše u interesu njenog seksualnog života s muškarcima.

Prošla je zima, prošao je dobar deo proleća. Krajem juna se na njenom kućnom PC-u, prilikom sredjivanja nekih tabela, sam od sebe otvorio sajt pobednici.org, a onda i njegova rubrika p.p. U njenom uzbuđenju joj se obratila Milanka s nekim pitanjem, a ona joj odgovorila da ide u baštu da se sunča dalje, a da će joj se ona, Svetlana, pridružiti kad završi posao koji je započela; pa će se tamo dogovoriti o onome što Milanku interesuje.

Svetlana se prvo zabavila tim da otpiše svim onim muškarcima, koji su joj poslali ponude da se opet sretnu, zašto nije mogla nijednu ponudu prihvatiti, tj. ništa odgovoriti.

Onda je ušla u sajt agencije za momke na telefonski poziv. Tu je gledala koji je slobodan za večeras i odlučila je da odjednom pozove dvojicu. Na svoje obećanje Milanki, da će joj se pridružiti u vrtu, je sasvim zaboravila.

U neko vreme joj je neko pozvonio na vrata iz bašte; kad radi nešto važno isključi zvono za vrata sa ulice. Znala je da joj to ne zvoni Milanka, jer Milanka nikad nije zvonila kad ulazi u kuću, pošto njih dve nisu sebe sklanjale jedna od druge ni u najintimnijim momentima. Bile su jedna s drugom kao dva deteta; slobodne i otvorene.

Svetlana je ustala i otvorila vrta koja vode na baštu i – zgranula se: pred njom su stajala dva gola mlada, lepa muškarca. Alatke su im bile ukrućene i pucale u visinu njihovih stomaka. Jedan reče:

„Ona tamo nagužena, nas je uputila do Vas da Vas pitamo da li da ostanemo još ili da idemo; pošto smo nas dvojica profesionalci, a u bašti ima dovoljno amatera.“

Tu Svetlana pogleda po bašti: Prepoznala je sve muškarce i žene koje je ikad u zadnje dve, tri godine imala u ovoj kući, po bilo kom pozovu preko Interneta. Čak i neke *call boys*. Videla je i Milanku na travi kako je usmerila svoje dupe ka dimnjaku komšijske kući i kako miluje jaja svom „vatrogascu“.

Svetlana je tu na brzinu zbacila sa sebe odeću, uhvatila ovu dvojicu nežno za kese i uvukla u kuću. Pomislila je:

„Ako im ja moram platiti – onda će da rade samo za mene.

Ostali nek` se kecaju za žabe.“

Dugo nije mogla da dogura do orgazma, jer je pokušavala da odgovori sebi:

Da li PC-i ima dušu?